

Nghịch lý Temu: Cách Người Lao Động Phải Trả Giá Cắt Cổ Cho Tất Ép và Máy Trọ Thính

Bởi Frank , 14 Tháng 7 2026

Nghịch lý Temu: Cách Người Lao Động Phải Trả Giá Cắt Cổ Cho Tất Ép và Máy Trọ Thính

Bởi Frank Dumon

Gần đây, tôi đã gặp một người đàn ông lớn tuổi thân thiện, người đang gặp khó khăn khi đi lại, dựa vào một cây gậy có lẽ đã chứng kiến nhiều năm hơn cả tuổi thọ trung bình của một thủ tướng Bỉ. Tôi nhận thấy ông ấy cũng đang đi tất ép như tôi, và tôi đã nói với ông ấy điều đó. Một khoảnh khắc nhận ra nhau giữa hai người cùng cảnh ngộ trong sự suy yếu của tĩnh mạch con người. Sau đó, ông ấy hỏi tôi, với sự nghi ngờ của một người quen bị cuộc đời lừa thêm một lần nữa, rằng tôi đã mua chúng ở đâu. Tôi đã trả lời sự thật: nhiều năm nay tôi mua ở Temu với giá 8€ một đôi, và chúng có chất lượng tuyệt vời.

Ông ấy đã giật mình. Đôi mắt ông mở to sau cặp kính dày cộm. Bởi vì tại Mutualité Chrétienne (Quỹ tương tế Thiên chúa giáo), ông phải trả tới 50€ với tư cách là "giá ưu đãi cho thành viên". Quả là những Công việc Từ thiện. Không khó hiểu khi họ trở thành những tỷ phú. Cũng giống như tổ chức chị em của họ, Boerenbond (Liên minh Nông dân). Tôi thậm chí đã từng làm việc cho họ ở Việt Nam. Từ năm 1982

đến 1984. Và nó không được tính vào lương hưu của tôi vì họ không bao giờ đóng các khoản đóng góp an sinh xã hội cho tôi. Cứ nộp đơn khiếu nại hình sự đi, tôi quen rồi.

Và nếu ông ấy không may mất đi quyền lợi 'ưu đãi' đó, hoặc nếu ông ấy chỉ đơn giản là đã chọn nhầm quỹ tương tế, thì ông ấy phải đến hiệu thuốc. 22 hiệu thuốc ở Ostend đòi 59€ hoặc hơn cho chúng mà không hề chớp mắt. Đó là lý do tại sao có nhiều hiệu thuốc như vậy. Một hiệu thuốc nhỏ dễ dàng kiếm được 10.000€ lợi nhuận ròng mỗi tháng. Hãy hỏi tỷ phú và cư dân Ostend Marc Coucke, người cũng đã mua dầu gội, vitamin và thực phẩm chức năng của mình ở Trung Quốc và, giống như Lapperre, đã tăng giá chúng lên gấp 50 lần. Sẽ nói thêm về điều này sau.

Trong khi đó, Mutualité Chrétienne cảnh báo trên VRT về những kẻ lừa đảo giả danh nhân viên của MC, vì những kẻ lừa đảo đang cố gắng moi móc dữ liệu cá nhân, tiền bạc và mật khẩu từ các thành viên của Mutualité Chrétienne bằng cách giả danh là nhân viên của quỹ y tế. Quỹ tương tế kêu gọi các thành viên của mình hãy cẩn thận. [Đây là thông tin được MC công bố trong một thông cáo báo chí](#). Thật là mỉa mai.

"Nhưng họ có đo đạc mọi thứ mà, phải không?" ông ấy hỏi, tìm kiếm một chút hy vọng trong bộ máy quan liêu vô tận của ngành chăm sóc sức khỏe. "Họ nói rằng việc đo đạc là miễn phí mà?" Tôi đã phải bật cười. Một nụ cười khô khan, mỉa mai bay đi trên con đê. Họ nói là đo đạc miễn phí, nhưng thực ra chẳng có gì nhiều để đo cả. Chỉ cần chọn giữa nhỏ, vừa, lớn và cực lớn. Các kích cỡ đều được ghi rõ. Với một thước dây mua ở Action, bạn có thể tự làm điều đó trong ba giây trong khi nhìn ra biển. Nhưng thôi, với 50 euro đó, ít nhất bạn cũng có một được sĩ tặng bạn một cây kẹo mút và nói rằng bạn đã rất ngoan. Một dịch vụ cảm xúc mà người Bỉ dường như rất sẵn lòng trả tiền.

Mafia y tế và những cơn bão của thế giới này.

Cùng một vở kịch phi lý đó đang diễn ra trong thế giới của máy trợ thính. Một người bạn của tôi, người mà thính giác đang dần bị lấn át bởi những lời cần nhần của vợ và bản tin trên VRT, đã đến một chuỗi cửa hàng nổi tiếng. Tối thiểu 1.500 euro, anh ấy được thông báo. Với số tiền đó, bạn sẽ nhận được hai mảnh nhựa vừa vắn với tai, một chiếc khăn miễn phí để lau chùi chúng, và lời hứa rằng bạn sẽ nghe thấy thế giới một lần nữa ở 'độ phân giải cao'.

Tuy nhiên, nếu bạn mua chính xác cùng một chức năng đó – khuếch đại âm thanh để bạn có thể nghe thấy người đưa thư đến – trên Temu hoặc Alibaba, nó chỉ có giá 40 euro cho chất lượng tốt nhất. Vâng, bạn đọc đúng rồi. Bốn mươi euro. Với số tiền mà ông Lapperre đòi cho một chiếc nút tai duy nhất, bạn có thể mua cả một kho hàng trên Alibaba, bao gồm pin dự phòng, bộ dụng cụ vệ sinh và thậm chí là một vài đôi

tất ép cho một nửa viện dưỡng lão.

Các nhóm vận động hành lang tham lam trong lĩnh vực Y tế đương nhiên đang gióng lên hồi chuông báo động. Họ kéo chuông báo động, họ đánh trống, họ viết thư ngỏ. Họ sốc một cách thánh thiện khi người lao động phát hiện ra rằng họ đã bị bóc lột trong nhiều thập kỷ bởi một hệ thống đã biến nhu cầu y tế thành lĩnh vực sinh lợi nhất của phương Tây. Nhưng thay vì xem xét lại biên lợi nhuận của chính mình, họ lại chỉ tay buộc tội về phía Đông. Hãy xóa bỏ các tiệm cắt tóc, thẩm mỹ viện và hiệu thuốc ở Ostend, và các con phố mua sắm sẽ trở thành những ốc đảo trống rỗng.

Lương tâm Xanh của Hải quan Châu Âu

Và kìa, Liên minh Châu Âu đã đến giải cứu! Các chuyên gia trừng phạt của EU và các chuyên gia hải quan hiện đã nghĩ ra một kế hoạch tuyệt vời: áp đặt một loại thuế gói hàng bổ sung lên Temu, Shein, Alibaba, v.v. Và bạn có biết phần hay nhất là gì không? Cái cớ. Họ tuyên bố làm điều này để cứu môi trường. Bởi vì những chuyến vận chuyển hàng không 'đắt đỏ' từ Trung Quốc là nguyên nhân, họ tuyên bố như vậy.

Đây thực sự là một kiệt tác của lối nói nước đôi kiểu Orwell. Đột nhiên, họ lại lo lắng về lượng khí thải CO2 của một gói hàng nhỏ, rẻ tiền chứa tất ép và máy khuếch đại thính giác, trong khi chính Ủy ban Châu Âu đó hàng tuần lại huy động cả đội bay phản lực riêng và các chuyến bay hạng thương gia để bay đến hội nghị thượng đỉnh về khí hậu hoặc NATO tiếp theo.

Đối với mỗi một trong số 40.000 quan chức EU vô dụng (các thể chế EU sử dụng hơn 60.000 công chức bao gồm dịch giả, luật sư và nhà khoa học), có chín cố vấn chính sách (vợ/chồng, bạn bè và người quen, nhưng đặc biệt là nhân tình) viết báo cáo cho họ, trong khi họ liên tục đi khắp thế giới để rao giảng những ý kiến vô dụng của mình

cho những kẻ ngu ngốc cùng hội cùng thuyền. Nhưng điều này hoàn toàn nằm ngoài tầm hiểu biết của họ. Dấu chân sinh thái của họ lớn đến mức bạn có thể nhìn thấy nó từ không gian, nhưng chính gói hàng rẻ tiền của người góa phụ ở Ostend mới là thứ làm tổn hại đến tầng ozone. Chính sách 'xanh' của Châu Âu không gì khác hơn là một cơ chế để buộc người nghèo phải trả giá cho những tội lỗi của người giàu. Bạn không còn được phép mua tất rẻ tiền trên Temu, vì điều đó có hại cho trái đất. Nhưng bạn được phép tiếp tục lái chiếc xe diesel cũ kỹ của mình đi làm, vì ngành công nghiệp ô tô Châu Âu phải được bảo vệ.

Mỹ ném bom, Châu Âu trừng phạt, Trung Quốc sản xuất

Do đó, chúng ta sống ở phương Tây trong một thế giới có thể được tóm tắt hoàn hảo bằng ba câu: Mỹ ném bom, Châu Âu trừng phạt và Trung Quốc sản xuất. Đó là bộ ba hoàn hảo, tối thượng của địa chính trị hiện đại. Chúng ta ở Châu Âu đã rút lui vào một bong bóng được nâng cao về mặt đạo đức gồm các lệnh trừng phạt, cấm vận và hướng dẫn đạo đức. Chúng ta có trách nhiệm đạo đức đến mức tự bóp nghẹt nền kinh tế của chính mình. Chúng ta từ chối làm ăn với thế giới vì nó không đủ 'sạch sẽ', trong khi chính chúng ta lại bóc lột tài chính dân số của mình. Và ai được hưởng lợi? Trung Quốc. Họ cứ tiếp tục sản xuất. Họ cười vỡ bụng ở Bắc Kinh khi tràn ngập thị trường Châu Âu bằng những hàng hóa mà chúng ta không còn được phép hoặc không thể tự sản xuất. Và nếu sau đó chúng ta cố gắng nhập khẩu một gói hàng nhỏ, rẻ tiền đó để giữ cho cơ thể già nua của mình thoải mái hơn một chút, thì chúng ta lại đánh thuế hải quan lên nó. Vì môi trường. Tất nhiên rồi.

Ảo tưởng về Thu nhập Ròng

Ở đất nước này, chúng ta có mức thuế suất cao nhất thế giới. Đó là một luật bất thành văn, một loại quyền được đấu tranh gian khổ của nhà nước để vắt kiệt người dân cho đến khi không còn một giọt máu nào có thể ép ra được. Và nó không dừng lại ở thuế thu nhập cá nhân.Ồ không, điều đó sẽ quá đơn giản. Điều đó sẽ quá minh bạch. Không, đó là một hệ thống bóc lột tài chính nhiều lớp, được thiết kế bởi những kẻ sẵn mỗi tên tự do vĩ đại nhất, những người bí mật tự gọi mình là 'dân chủ xã hội'.

Khi chúng ta mua một bắp cải xà lách, chúng ta phải trả thuế VAT cho nó. Thuế Giá trị Gia tăng. Một loại thuế đánh vào giá trị mà nông dân, người vận chuyển và siêu thị đã thêm vào. Nhưng người duy nhất thực sự tạo ra giá trị, chính là người lao động kiếm ra tiền để mua bắp cải đó. Và người lao động đó bị bóc lột từ mọi phía.

Do đó, một người lao động trung bình chỉ giữ lại vốn vẹn 25% mức lương gộp của mình, sau khi trừ đi các loại thuế, thuế phương tiện, thuế bất động sản, thuế tiêu thụ đặc biệt đối với xăng, thuốc lá và rượu, và danh sách vô tận các loại thuế của

thành phố. Hai mươi lăm phần trăm. Bạn làm việc năm ngày một tuần. Một ngày là cho bản thân. Bốn ngày còn lại bạn làm việc độc quyền cho nhà nước, cho quỹ tương tế, cho dược sĩ, cho quan chức EU đang viết báo cáo về cách bạn nên sống cuộc đời của mình.

Bạn trả tiền cho những con đường cao tốc nơi bạn kẹt xe. Bạn trả tiền cho những chuyến tàu không chạy. Bạn trả tiền cho những cối xay gió làm hồng tằm nhìn ra biển của bạn và vẫn không cung cấp điện khi gió không thổi. Và nếu, sau tất cả những năm làm việc vất vả đó, bạn phải gác chân lên cao vì tĩnh mạch của bạn đang suy yếu, thì bạn lại phải móc thêm 50 euro cho một đôi tất mà bạn có thể mua ở Trung Quốc với giá rẻ như cho.

Hạng Thương gia của Quan chức

Và bạn có biết ai được phép quản lý tất cả số tiền đó không? Ai được phép giám sát dòng tiền khổng lồ đó? Những quý bà và quý ông của bộ máy hành chính EU. Họ được miễn trừ tất cả những điều này. Họ không phải trả thuế tiêu thụ đặc biệt đối với những chai rượu đắt tiền của mình ở Khu vực Châu Âu của Brussels. Họ không phải trả 50 euro cho tất ép, vì bảo hiểm của họ chi trả mọi thứ, do người nộp thuế chi trả. Họ thu về những mức lương ngất ngưởng, được bổ sung bằng phụ cấp hàng ngày, phụ cấp chi phí và lương hưu mà người lao động Bỉ trung bình chỉ có thể nhìn với sự ghen tị.

Trong khi người đàn ông lớn tuổi ở Ostend tiếp tục lê bước trên con đê, dựa vào cây gậy của mình, với đôi tất Temu giá 8 euro vừa vặn không khác gì những đôi của quỹ tương tế, thì ở đâu đó trên đầu ông, một chiếc phản lực của Ủy ban EU đang bay về hướng Strasbourg. Trên máy bay: các quan chức đang thảo luận về một chỉ thị mới về tác động sinh thái của những đôi tất rẻ tiền. Họ đang uống rượu sâm panh, vì họ đã cứu môi trường một lần nữa.

Còn người lao động thì sao? Chính họ là người trả hóa đơn. Họ trả tiền cho tất, họ trả tiền cho máy trợ thính, họ trả thuế VAT cho bắp cải, và họ trả cho hạng thương gia của quan chức. Đó là một hệ thống tuyệt đẹp. Miễn là người lao động vẫn tiếp tục tin rằng tất cả những điều này đều vì lợi ích của chính họ.

<https://youtu.be/8w3GcbD88KA>